

Сумський державний
університет –
провідний вищий
навчальний заклад
Сумщини

З Новим роком
та Різдвам Христовим!

Листопад - грудень 2013 р. * Розповсюджується безкоштовно

№ 11-12 (342-343)

РЕЗОНАНС

ГАЗЕТА СУМСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

**ШАНОВНІ
ВИКЛАДАЧІ,
СПІВРОБІТНИКИ
ТА СТУДЕНТИ СумДУ!**

**Прийміть найщиріші
вітання з Новим
2014 роком та
Різдвом Христовим!**

Новий рік – це крок у
майбутнє, час надії і споді-
вань. Тож нехай він стане
для Вас роком добрих змін,
здійснення задумів, нових
можливостей і досягнень.

Від усього серця бажаємо
всім університетівцям
міцного здоров'я, невичерп-
ної енергії, оптимізму, при-
хильності долі, підтримки
колег і близьких.

Нехай Новорічні свята
принесуть у дім кожного з
Вас достаток і мир, а Різд-
вяні вогні сповнять серця
радістю й натхненням.

**З Новим роком
і Різдвом!**

З повагою та найщирішими
вітаннями
ректор СумДУ
професор А. В. Васильєв
Голова профкому
працівників СумДУ
В. О. Боровик
Голова профкому
студентів СумДУ
Г. В. Яковлева
Студентський
ректор СумДУ
М. Оприско

Золотий інтеграл – с.4

Вітання від чемпіонів – с.8

Талант International – с.8

Ескулап – с.2

Святослав Вакарчук і Софія – с.5

БЖД – с.5

■ АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Не помітити, що з року в рік значно змінюється на краще стан і гуртожитків, і корпусів, і прилеглих до них територій СумДУ, може лише той, хто не здатен помічати очевидного. А за такими змінами є конкретні люди, організатори, виконавці... Про це наш кореспондент і запитав проректора з АГЧ А. М. Положія.

— Анатолію Михайловичу, «Резонанс» уже повідомляв про такі важливі в житті СумДУ факти, як поява у минулому році нового корпусу «Н», а восени року, що минає, — санаторію-профілакторію на Басах...

— До перелічених об'єктів, введення яких в експлуатацію є, безперечно, знаковою подією, додав би розпочате вже будівництво стоматологічного навчально-наукового корпусу Медичного інституту СумДУ, а також реконструкцію приміщення для стоматологічного відділення санаторію-профілакторію. Усі роботи, які названі й неназвані, здійснюються переважно силами нашої адміністративно-господарської частини, до інших організацій звертаємося зрідка, лише у разі крайньої необхідності. Підрозділ наш працює злагоджено, когось виділяти не варто, головне, що є команда, здатна виконувати найскладніші завдання. Причому якісно й у заплановані терміни.

Однак помічається й відзначається гарна робота й окремих виконавців, причому не лише на університетському рівні. Наприклад, грамотою голови ОДА нагороджена маляр Н. І. Саєнко, грамотою голови обласної ради — плиточник Г. М. Дериземля, а грамотою сумського

ГОЛОВНЕ, ЩО Є КОМАНДА

мера — начальник відділу організації будівництва та ремонтів М. Я. Бричко. Але, повторюю, якщо згадувати всіх, хто заслуговує на добре слово та відзнаку, то навряд чи достатньо буде площі навіть цілої газетної шпальти.

— Появу яких ще нових об'єктів Ви б відмітили?

— У 2013 році тривали поточні ремонти приміщень у різних корпусах та гуртожитках, планові роботи у спортивно-оздоровчому комплексі «Універ». Силами нашої будівельної групи, експлуатаційно-технічного та електроенергетики відділів відремонтовано двоповерховий комплекс, вісім прилеглих електричних, теплових, водопостачальних мереж, відремонтовані та здані в експлуатацію котельні. Зокрема, встановлений котел на твердому паливі в таборі на Баранівці. Крім того, металочерепицею покриті два одноповерхових корпуси, вдосконалений дах бібліотечного корпусу, здійснені заходи з утеплення великих аудиторій у центральному та головному корпусах, гуртожитку №1 тощо. Більшість цих заходів, так чи інакше спрямованих на енергозбереження, дали не лише істотну економію університетських коштів, а й значно покращили забезпечення теплом головного та інших корпусів. Задіяна комп'ютерна програма, що дозволяє здійснювати постійний моніторинг і регулювання роботи системи теплозабезпечення тощо. До речі, займається нею гру-

па з енергозбереження (керівник К. О. Хацко) та головний інженер В.Л. Звягінцев, реалізація креативних ідей якого дозволила значно поліпшити ситуацію не лише в університетських тепломережах.

Виконувалися також роботи з благоустрою території, замінені бордюри на бут, зроблені клумби... Усього навіть не перелічити. Якщо ж узагальнити, то додаю, що за 2013 рік силами наших ремонтно-експлуатаційних дільниць

відремонтовано 544 різних об'єкти (лекційних та навчальних аудиторій, лабораторій, майстерень, кімнат різного призначення), повністю замінено кілька сот метрів зовнішніх тепломереж та більше тисячі метрів внутрішніх, майже половина вікон у їдальні тощо.

Варто, мабуть, нагадати, що такі, не побоюся сказати, фантастичні обсяги робіт здійснюються в період всіляких криз і стали можливими лише завдяки гнучким стратегічним і тактичним діям керівництва університету.

— А які плани адміністративно-господарчої частини на 2014 рік?

— Усі вони, як і плани року, що минає, спрямовані на поліпшення матеріально-технічної бази університету. Продовжаться далі й роботи, що спрямовані на енергозбереження, подальше покращання умов соціального-побутового забезпечення співробітників та студентів, на вдосконалення спортивно-оздоровчого комплексу «Універ» тощо. Плануємо також здати згадані мною вище «стоматоло-

гічні» об'єкти до початку наступного навчального року.

Є ще чимало цікавих планів, але не завжди їх реалізація залежить лише від нас. Наприклад, плануємо побудувати власну котельню, яка повністю забезпечуватиме теплом центральний майданчик СумДУ, встановити на дахах гуртожитків сонячні колектори, здійснити інші потрібні заходи, але стане це можливим уже найближчого майбутнього, якщо нам вдасться перемогти в конкурсі на отримання фінансової допомоги Європейського інвестиційного банку. З тридцяти претендентів на сьогодні залишилося шість (відомі виші Києва, Львова, Харкова, Донецька). Але шанси в нас є. Тож будемо сподіватися.

Після ремонту даху ніяка злива не страшна бібліотечному корпусу

Користуючись нагодою, хочу привітати всіх університетівців із Новим роком і Різдва Христовим, а також висловити подяку всім працівникам адміністративно-господарської частини за їхню майстерну, якісну роботу. Вони мають повне право пишатися своїми фаховими здобутками. Переконали, що не менш (а можливо, і більш) вдалим буде для нас і наступний рік! Здоров'я та успіхів завжди — і не лише на роботі!

■ ЕСКУЛАП

ЗДОРОВ'Я — НАЙДОРОЖЧИЙ СКАРБ!

Студент — людина універсальна, встигає все: повчитися, позайматися спортом, порозважатися, прийти додому на світанку ще й виспатися. На своє здоров'я, «походи» до лікаря, відпочинок в оздоровчих закладах часто не вистачає часу, бажання та й грошей. Але рідний Сумський державний університет і тут допоможе.

ташований у мальовничому місці неподалік від Псла на Басах. Уся його територія — колишня садиба Параскеви Штеричевої, а головна будівля зведена за проектом архітектора Олександра Паліцина у 1810-х роках та реконструйована Карлом Шольцем наприкінці XIX століття. А дісталася вона (площею понад 2,8 га з усім комплексом унікальних будівель) університету в постійне користування рішенням Сумської обласної ради від 17.02.2012 року, відповідним розпорядженням Кабінету Міністрів та наказом МОН України.

Санаторій-профілакторій працює в амбулаторному режимі й прийматиме по 12 змін на рік (тривалістю 21 день, по 50 людей за один заїзд). Наразі вже 4-та зміна поліпшує своє здоров'я. А що ж саме тут лікують і якими методами?

У цьому невеликому замку, по-перше, дуже приємна атмосфера. Високі стелі, великі вікна, красиві старовинні сходи... Немов потрапляєш у минулі часи. І що найголовніше — не відчуваєш, що прийшов сюди з якимись проблемами, немає «лікарняного духу». Є ввічливий, приємний персонал, гарне приміщення й ціла купа новітнього обладнання. Тут роблять профілактику хвороби серця, шлунково-кишкового тракту, астми, сколіозу, бронхіту, гаймориту, герпесу та багатьох інших. Це здійснюється за допомогою електролікування (електрофорез, гальванізація, ампліпульс, дорсонвальтерапія, КВЧ- та

УВЧ-хвилева терапія), електросвітлолікування (ультразвукова терапія, фонофорез, магнітотерапія, лазеротерапія), інгаляторія з ароматерапією, масажу.

Для пацієнтів із хворобами спини (остеохондроз, артроз, кіфоз, радикуліт, лордоз) є спеціальний прилад для сухого витягування хребта, єдиний у нашій області, після використання якого припиняється здавлення хребетних артерій, покращуються лімфообіг, судинний кровообіг у поперековому відділі та спинному мозку, що стимулює відновлення пошкоджених тканин, нормалізується нервово-м'язова провідність імпульсів у центральній та периферичній нервовій системі тощо. А також можна скористатись апаратним лімфодренажем, який у салонах краси коштує зовсім недешево. У деякому сенсі лімфодренаж — процедура унікальна.

По-перше, вона, як і звичайний масаж, абсолютно безпечна, тому показана майже всім. По-друге, допомагає вирішити відразу кілька проблем: схуднути, позбутися целюліту, набрякості, венозної недостатності. Для покращання загального стану фізичного здоров'я — кабінет лікувальної фізкультури й механотерапії, де чекають на відвідувачів бігова доріжка та орбітрек. Також на прийомі є лікар-гінеколог, а для діагностики всього тіла — УЗД. Можна відвідати, за порадою лікаря, і кабінет фітотерапії, де напоять чаєм з різних трав, які заспокоюють нервову систему, покращують травлення та й узагалі стан організму.

Заклад працює з восьмої години ранку до п'ятої вечора, отже, пацієнти мо-

жуть завітати сюди у будь-який зручний для них час. Але це не всі принадли: тут ще й годують тричі на день, сім днів на тиждень! У щоденному раціоні все, що потрібно організму: білки, жири і вуглеводи. А це великий плюс для «вічно голодних» студентів.

Самі вони відгадують про новий заклад якнайкраще. Опитала багатьох, а відповідь звучала завжди одна — така, як і в четвертокурсниці факультету ТеСЕТ Юлії Остапенко: «Усе подобається! І персонал, і процедури, і атмосфера. Обов'язково завітаю сюди ще через деякий час, бо тут не лікування, а задоволення! А хвора спина, лікувати сюди яку я прийшла, всього через тиждень значно менше болить».

Лікувально-оздоровчі послуги надаються за рахунок коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, Сумського державного університету та інших джерел. Ними студенти та працівники нашого навчального закладу можуть користуватися раз на рік.

Зацікавило? Думаєте, як же можна стати пацієнтом санаторію-профілакторію? За всіма довідками звертайтеся до студентського профкому на 4-му поверсі Г-корпусу, а краще — не хворійте!

Звіткова Олександра, ЖТ-11

■ КРЕАТИВ «СТАРТАП-ЦЕНТР» — ТВІЙ СТАРТ У ВЛАСНИЙ БІЗНЕС

Для того щоб почати працю на самого себе, насамперед потрібна ідея, потім — інша ідея щодо вирішення проблем: де взяти стартовий капітал, як організувати свій бізнес... А що потрібно ще? Та хто ж його знає! «А як не вдасться?» — тривожно запитують батьки. «Ну ти знайшов час, щоб починати бізнес!» — дивуються знайомі. Та й самому вже страшно, бо своя справа — завжди ризик і не завжди успіх. Починаються сумніви: «То, мабуть, зараз не час? Нехай колись, якщо десь щось, то я тоді також...»

Знайомо? Звичайно, робота на самого себе — це не тільки вигідно, більш практично і прибутково, а ще й досить складно, іноді проблематично й дуже ризиковано. Найважливіше для початку власного бізнесу — перебороти свої страхи або існуючі стереотипи, а далі — з головою у роботу і... все вдається. Студенти, вам усе вдається, якщо цю знайому фразу-пораду лише дещо інакше закінчити: з головою у роботу... АП! До «Стартап-центру». І якщо ви не станете мільйонером, то лише тому, що стали мільярдером.

Відомий факт, що з 2005 року СумДУ є активним учасником програми Європейської Комісії Темпус. Щорічно університет подає заявки в рамках цієї програми спільно з провідними університетами Європейського Союзу та кра-

їн Східного Партнерства, є учасником шести проектів-переможців. Завдяки плідній роботі начальника відділу міжнародного співробітництва К. І. Кириченка та активності всього колективу СумДУ включено до кінцевого списку проектів, рекомендованих до фінансування Європейським Союзом.

А до чого тут власний бізнес? І як же стати мільйонером? Виявляється, один із шести проектів програми, а саме «Створення міжуніверситетських стартап-центрів для студентської інноваційної діяльності», має на меті покращання інноваційної політики та підприємництва у країнах-партнерах через удосконалення творчої діяльності, конкурентоспроможності та можливості працевлаштування випускників вишів для комерціалізації знань.

Про всі деталі дізнаємось у начальника Центру комп'ютерних технологій СумДУ, віце-президента Сумського бізнес-клубу Андрія Григоровича Півня, який розповів: «Асоціація «Інформаційні технології України», ТОВ «Співдружність», Міністерство освіти й науки України, університети України (Харків, Тернопіль, Суми), Франції, Швеції, Португалії, Фінляндії, Великобританії, Білорусії, Молдови — учасники цього проекту. Основні цілі надто серйозні та виважено продумані:

— розроблення міжвузівських стартап-центрів та мереж співпраці між членами консорціуму на основі міжнародного академічного і професійного досвіду як інструменту для реалізації інноваційних ідей і техноло-

гій;

— модернізація навчальних програм і створення методології та навчальних курсів для підвищення творчого потенціалу та компетентності студентів у розвитку інновацій та кар'єрного зростання;

— створення системи підготовки викладачів, безперервного навчання і перепідготовки кадрів в області інноваційного розвитку політики у країнах-партнерах...»

Отже, для того, шановні студенти, щоб зробити з вас акул бізнесу, необхідна так звана «платформа». Ректор університету видав наказ щодо виділення аудиторії № 227 ЕТ-корпусу в розпорядження Стартап-центру СумДУ «New Generation». Повне технічне забезпечення відбувається за рахунок TEMPUS SUCSID. Тепер тут проходять зустрічі з успішними підприємцями, лекції, тренінги, бізнес-ігри, обговорення конкретних проблем бізнесменів-початківців із фахівцями з ведення бізнесу. І якщо у вас є лише бажання розпочати власний бізнес, а бракує ідей, то вам запропонують ознайомитися з «банком ідей», щоб не витрачати часу на «винахід велосипеда». А закріплять результат — тренінги з розвитку ідей та втілення їх (грамотно обґрунтованих і продуманих до дрібниць) у реальність. Для того щоб зайнятися певним видом діяльності, необхідно чітко позначити цільову аудиторію, яка, власне, й буде породжувати попит на товар або послуги вашого бізнесу. Дослідження ринку, допомога на перших етапах становлення бізнесу — саме так відбуваєть-

ся народження вашого бізнес-проекту спільними зусиллями підприємців, держструктур, партнерських організацій міста Сум та країн Європи.

Чому про вас піклуватимуться? А чому вже тепер про вас піклуються ректор університету А. В. Васильєв та координатори проекту — проректор з міжнародної діяльності та технічного забезпечення В. О. Любчак, начальник відділу міжнародного співробітництва К. І. Кириченко, заступник декана факультету підвищення кваліфікації та післядипломної освіти О. В. Купенко, директор організаційно-методичного центру технологій електронного навчання Ю. О. Зубань, — у вас завжди є нагода поцікавитися у них особисто. А ось про керівників успішних компаній можна сказати, що вони завжди зацікавлені не лише у розвитку власного бізнесу, а й розвитку бізнесу в країні взагалі, тому підтримують «стартап-рух». Ставши успішним бізнесменом, ви обов'язково триматимете зв'язок із центром, бо правила партнерства повинні базуватися, як і все наше життя, на виважених правилах співпартнерства і «золотих» правилах людяності. Їх вам у центрі не будуть нагадувати, але доброзичливу зацікавленість вашим майбутнім відчуєте обов'язково.

Якщо досі є вагання, то почніть із простого запитання координатору центру, який чекає на вас у 150-й аудиторії Ц-корпусу. Почніть із чогось!

Ольга Маркова,
магістрант кафедри
журналістики та філології

■ ПОВЕРХ КОРДОНІВ Неймовірні пригоди українців у Америці

Бібліотека СумДУ з 2010 року є активним учасником проекту ELibUkr, що об'єднує бібліотеки вищих навчальних закладів з метою забезпечення доступу до світової наукової інформації та інтеграції бібліотечної справи у світову наукову комунікацію. Цьогоріч делегація від п'яти найкращих бібліотек України, серед яких і бібліотека СумДУ, відвідала США. Враженнями від поїздки поділилася заступник директора бібліотеки Наталія Недбаєва.

— Пані Наталю, скільки часу й де побували разом із делегацією українських бібліотекарів?

— Візит наш тривав десять днів, відвідали Вашингтон та Чикаго. Саме в останньому реалізувалася професійна програма, присвячена бібліотекам та цифровим ресурсам. Побували там у шести бібліотеках, у тому числі двох приватних університетів, та Публічній бібліотеці, яка, до речі, є найбільшою та найновітнішою у Північній Америці. Незабутні враження лишилися після відвідування Північно-західного університету Чикаго, серед випускників якого й чинний президент США Барак Обама. Варто зазначити, що із цим навчальним закладом пов'язані імена 79 лауреатів Нобелівської премії! Подумки завжди порівнювала нашу бібліотеку з американськими й можу запевнити: бібліотека СумДУ має достойний рівень.

— А в чому основна відмінність бібліотек американських та бібліотек СумДУ?

— Дуже прикро, але найбільша відмінність у кількості студентів, що відвідують бібліотеку, та її читальні зали. Наскільки встигла помітити, американські студенти значно серйозніше ставляться до навчання й працюють там до пізнього вечора. Вони переконані, що бібліотека є осередком, де варто підвищувати свій рівень знань, набувати певних навичок у знаходженні потрібної інформації. Уже з 2-го курсу більшість із них серйозно займається науковою роботою, що потребує опрацювання неабиякого обсягу інформації. Студенти намагаються не марнувати часу, за який заплачено чималі кошти, — навчання у престижних вишах США, нагадаю, коштує від 40 тисяч доларів.

А щодо можливостей, то наша бібліотека навіть має певні переваги, адже майже всі видання є в електронній версії. Тому студенти СумДУ мають унікальну можливість доступу до видань зі своїх персональних комп'ютерів, навіть не виходячи з дому. Американські студенти такої можливості взагалі не мають. Вони активно використовують

друковані видання. Закон про копірайт не дозволяє їх оцифрувати. На абонементів література видається на дуже обмежений період часу, тоді як у нас періоди значно більші. Та й копіювати або сканувати дозволяється там досить обмежену кількість сторінок. Але при цьому у них істотна перевага в асортименті видань, насамперед це пов'язано з тим, що виділяється достатньо коштів для передплати великої кількості книг та електронних ресурсів.

— Після того як побачили роботу інших бібліотечних комплексів, що хотілося б змінити в бібліотеці нашого університету?

— Збільшити штат співробітників, адже у бібліотеці того самого Чиказького університету працює 200 осіб, а в нашій — 44. Істотна різниця. При цьому обсяги роботи залишаються приблизно однаковими. Розумію, що це пояснюється і об'єктивними причинами. Також хочеться, щоб наші студенти серйозніше ставилися до навчання та більше часу проводили у бібліотеці, де створені всі умови для їхньої плід-

ної праці з найрізноманітнішими носіями інформації.

— Зрозуміло, що на згадку про себе США залишили чимало вражень, а щось на згадку про СумДУ в Америці залишилось?

— Авжеж! Колекцію Бібліотеки Конгресу США поповнила книга «Сумський державний університет: історія і сучасність», яку видано до 65-річчя університету. Я особисто передала книгу про наш університет керівникові департаменту з каталогізації Юрію Добчанському. Вона вже зареєстрована в каталозі Бібліотеки Конгресу США, найбільшої та найдавнішої книгозбірні США (створена ще в 1800 році за ініціативи президента Джона Адамса). До речі, планується й подальша співпраця. Наша бібліотека зараз робить усе, щоб запровадити книгообмін із Бібліотекою Конгресу США. Досить скоро студенти СумДУ зможуть використовувати її фонди у підготовці до занять.

Наталія Фоміна,
група ЖТ-02

І знову ЗОЛОТИЙ, і знову ІНТЕГРАЛ!

Цьогорічне дійство не стало винятком з того правила, що воно є одним із найпопулярніших подій року не лише серед студентства, а й усього університетського загалу. Тож цілком природно, що відбувалось упродовж двох днів у переповненій актовій залі з феєричною атмосферою.

За традицією студенти-першокурсники всіх факультетів мірялися талантами у сфері художньої самодіяльності. Два місяці напруженої підготовки минули недарма. І першого, і другого дня «первачки» вразили своїм творчим, креативним та філософським підходом до обраних тем та проблем.

Відомо, що заборони на те й заборони, щоб їх порушувати. Це довели студенти факультету ІФСК. Їх підтримав навіть ректор СумДУ Анатолій Васильєв, який став головним героєм СТеМу. З'ясувалося, що він так само, як і ми, їсть піцу за 5 грн, сидить у контакті, отримує запрошення на «столовку-паті». То що, у всіх нас є щось ректорське? Але ж не всі (на жаль чи на щас-

тя) здатні його реалізувати...

Факультет економіки та менеджменту доводив глядачам, що завжди треба зали-

шатися самим собою, бачити насамперед свої недоліки, а не інших, поважати батьків, любити Батьківщину й ніколи не пливти за течією, навіть якщо вона здається привабливою. Так, проти течії пливти набагато важче, зробити це може тільки жива і сильна духом людина, здат-

на розібратися в напрямках різних течій...

Мабуть, ніхто не забуде пантоміми Медичного інституту, яку журі відзначило номінацією «Оригінальний жанр». Виступ майбутніх медиків пройшов під девізом: «Немає непотрібних, людей другого гатунку»

Ніжністю, чуттєвістю були наповнені номери факультету ЕЛІТ, який відкрив другий конкурсний день, адже вони торкнулися теми, яка буде актуальна в усі часи, – теми кохання, що розчулила не лише журі, глядачів, а й спонсорів, які за фінальну пісню відзначили конкурсantів цінними подарунками.

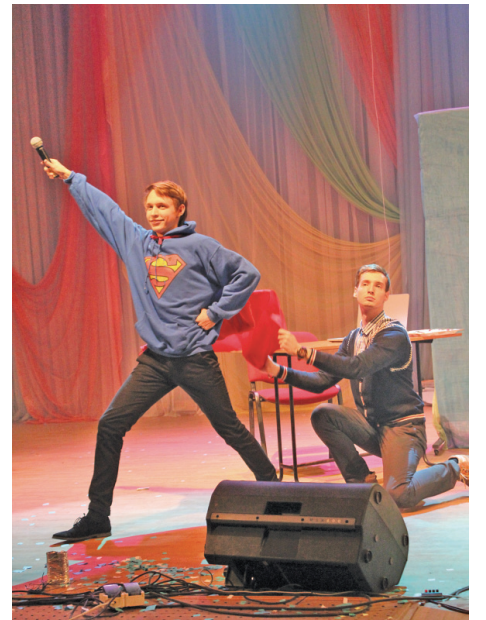
Чого найбільше бояться студенти? – шукав відповіді юридичний факультет. Відповідь проста: провалу зимової сесії. Проте будь-які негаразди потрібно сприймати з гумором.

sumdu.edu.ua (новини за листопад).

Усі факультети нагороджені подарунками та грамотами. Художній керівник культурно-мистецького центру СумДУ Ольга Бондаренко оголосила конкурс на кращий гімн для «Золотого інтеграла» СумДУ. Студенти від першого до п'ятого курсів можуть подавати роботи до 31 грудня 2013 року в кім. 411-412 Г-горпусу. Переможця буде відзначено грошовою нагородою – 1000 грн.

Які ж секретні технології, що сприяли перемозі, використали старшокурсники, які готували «першачків» ІФСК? Відповіла четвертокурсниця Аліна Процик:

– Секрети? Хто ж їх розкриє, адже наступного року також готувати команду. Скажу хіба що про таке. Головне – задалегідь агітувати. Уже на посвяті ми закликали першокурсників брати участь у конкурсі, а тих, хто особливо сподобався, але з якихось причин відмовлявся приходити, – привели мало не силою. Так, нашого вокаліста Микиту Мінюка побачили на першій цьогорічній «столовці» – у якомусь конкурсі співав щось дурнувато, але надто гарно, що ми й помітили. На «Інтеграл» його точно притягнули, страшно не хотів, удавав, що в нього купа справ (можливо, так і було, але кого це хвилює, коли на носі «Інтеграл»). Після кількох примусових репетицій він діврав смаку й вирішив, що сольного вокального номера йому замало, й пішов ще у пантоміму і «фінальну пісню», і так із багатьма. Першого місяця важливо утримати їхню увагу. Адже темп підготовки – шалений. У буквальному розумінні – з ранку до ночі. П'ятикурсниця Юля Чудаєва вже четвертий рік поспіль готує номінацію «Естрадний танок», так-

от у неї дівчата, навіть якщо ніколи в житті не танцювали, – затанцюють, ніколи на руки не ставали – стають, і ніколи (на будь-який!) шпагат не сідали – сідають аж бігом! Бо тренуються. Багато, наполегливо. Звичайно не без образ та сліз, не без «я ж не обідав сьогодні!», але воно

того варте! Ще б пак! Навіть довгоочікуваний кубок та гран-прі не тішать так, як уже другий спільний виїзд, щотижневий зустрічі, нові друзі та спогоди. Навіть Новий рік «інтегральниками» збираємося святкувати! Хіба це не справжня перемога?

Маргарита Рилова, Настя Немцева, ЖТ-02

У цьому році гран-прі (така номінація є нововведенням) та почесне звання переможця отримав факультет іноземної філології та соціальних комунікацій. Перше місце судді віддали факультету ТеСЕТ. Як розподілили номінації, бажаючи можуть дізнатися на сайті

■ ВОЛОНТЕРСТВО

❄️ ОКЕАН ЕМОЦІЙ

Популярна українська група «Океан Ельзи» наприкінці весни та влітку 2013 року відвідала 27 міст України – тур організований на підтримку восьмої студійної платівки «Земля». Деяким студентам СумДУ вдалося не лише побувати за лаштунками концертів, а й допомагати під час виступів цієї популярної групи

Цьогорічна весна запам'ятається активістам університету проведенням проекту «Академія студентського лідерства», на завершення якого студентський ректор М. Оприско запропонував команді переможців відвідати концерт

конуватимуть різні завдання для допомоги музикантам.

До лав щасливчиків потрапила й Софія Висторопська, третьокурсниця юридичного факультету, – мала стояти на вході та перевіряти квитки у фанів, а також вручати браслети для 1-ї фанзони. «Це

Після того як волонтери виконали завдання, мали змогу повеселитися на концерті. Приємним сюрпризом стали автограф-сесія (музиканти на фірмових листівках давали автографи) та фото з учасниками гурту. Не забарилася й приємна новина – волонтери можуть приєднатися до «ОЕ» під час туру, продовживши свою роботу.

Софія зізнається: «Я б не хотіла піти на концерт «ОЕ» звичайним глядачем, адже волонтером ти відчуваєш весь процес зсередини: приїзд групи на саунд-чек, обговорення музикантами плей-листа, привітання перших фанів, які приходили за три години до початку концерту й від спеки непритомніли, сам концерт. Після нього – метушня, від'їзд музикантів, розбирання сцени... Усього цього не бачить звичайний відвідувач.

Пам'ятаю, довго шукала собі партнера для цієї шаленої поїздки, згодом умовила старшу сестру. Купили квитки, забронювали хостели, роздрукували карти з маршрутами від вокзалів до хостелів та стадіонів. Спочатку вирішили їхати лише до Криму, але, побувши 2 дні в Ялті, схотілося подорожувати далі –

Софія з сестрою і автографами від «Океану Ельзи»

наша подорож затягнулася на 2 тижні...»

Дівчата відвідали 7 міст, де працювали й насолоджувалися концертами. «Після повернення до Сум, – говорить Софія, – 3 місяці чекали на київський концерт, який відбувся наприкінці вересня. Столиця стала нашим 8-м містом та великою комою у співпраці з улюбленим гуртом, бо, сподіваємося, ще не раз будемо волонтерами у подальших турах і не лише «ОЕ».

Варто зазначити, що волонтерство – це добровільна безоплатна робота, де потрібно працювати на совість, уміти бути стриманим, адже на концертах трапляється багато казусів. Софія зізнається, що ні про гроші, ні про витраче-

ний час на волонтерство не шкодує: «Я мандрувала всією Україною з такою якісною та запальною музикою, атмосферою, що задавали музиканти й організатори. Ще набула величезного досвіду в спілкуванні з людьми, швидко вирішенні термінових проблем, також знайшла багато нових друзів і познайомилася з чудовими людьми!».

Як добре, що інколи бажання людей збігаються. Софія допомогла гурту, отримавши навзаєм насолоду та задоволення від проведеного часу з улюбленими виконавцями. Дівчина запевняє, що її відчуття та емоції неможливо передати словами – це варто пережити!

Альона Дмитренко, ЖТ-11

групи «Океан Ельзи» (далі «ОЕ»). Згодом виявилось, що студенти будуть не просто глядачами, а волонтерами – ви-

було досить складно, оскільки на стадіон прийшло близько 10 000 поціновувачів», – говорить дівчина.

■ БЕЗПЕКА ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ

ЧИ ВОРОГ Я СОБІ? ❄️

Приїшовши додому, ви завжди зачиняєте дверний замок? Зарядивши пристрої, виймаєте зарядку з розетки? Ідучи автішкою, користуєтесь ременем безпеки? Вийжджаючи у відпустку за кордон, дізнаєтесь адресу і телефони посольства? Якщо ви ствердно відповіли на всі запитання, то спокійно починайте читати інший матеріал у газеті. Якщо ж хоч на одне запитання була відповідь «ні», то уважно ознайомтесь із написаним.

Як не крути, а людина не є самоодстатньою живою істотою, вона існує у природі, є частиною її системи. Тому й не повинні ми, люди, жити окремо за своїми законами, зручними лише нам, але живемо... А якщо порушувати правила, то чого соромитися? – будемо робити це скрізь і завжди. Як у народі кажуть: «Загорілась хата, то гори й сарай!»

І якщо визначаєш цінність того, що оточує нас (повітря, дерева, річки...), як нульову, то поступово знижується вартість життя та здоров'я інших людей, а потім – і про себе дбати перестаєш. І не тому, що не цінуєш власного життя, а тому, що прийшла впевненість – саме з тобою ніколи нічого не трапиться.

Не можна недооцінювати небезпеку, яка чагує ледь не на кожному кроці. Необережність поряд з умислом – це основна форма вини у кримінальному праві. Наша недисциплінованість на дорогах, удома, недбалість поряд із неухважністю в окремих випадках призводять до катастрофічних за своїми масштаба-

ми наслідків. Але ж ми знову думаємо – саме нас не стосується. Звісно, поки саме з нами чогось не трапиться.

Далі цікаві запитання: чому про безпеку комп'ютера ми думаємо завжди, а щодо питань безпеки власного життя чуємо або нудне зітхання, або невдоволене бурчання: «Ну, почалося»? Чому чохол на мобільний телефон, як правило, купуємо, а йдучи до лісу по гриби, і не подумаємо наглухо «зачохлитися» від

кліщів? Чи багато серед нас тих, хто у спеку «підживлює» організм достатньою кількістю безпечної рідини? А ось підживити телефон, звичайно ж, не забуваємо!

Нас не лякають розмови про зростання глобальних природних небезпек, спричинених порушенням екологічної рівноваги природного середовища, збільшення кількості техногенних небезпек (аварій і катастроф). Навіть соціально-політичну напругу в суспільстві вже звикли сприймати із філософською байдужістю. Тому хіба страшним є те, що за останні 5 місяців на дорогах України у

дорожньо-транспортних пригодах загинули 1309 людей і майже 12000 отримали травми, близько 70 % смертельних випадків у ДТП сталися саме через те, що водії свідомо проігнорували використання ременів безпеки.

Дисципліну «Безпека життєдіяльності» магістранти-журналісти сприйняли як архаїчну формальність, що не віджила себе ще десь на виробництвах, у лікарнях та навчальних закладах. Викладач кафедри прикладної екології Н. І. Андрієнко з розумінням поставила-ся до нашої упередженості, оскільки, як виявилось, була готова до цього. От приклад людини, яка намагається спрогнозувати будь-які небезпечні моменти, що значно полегшує

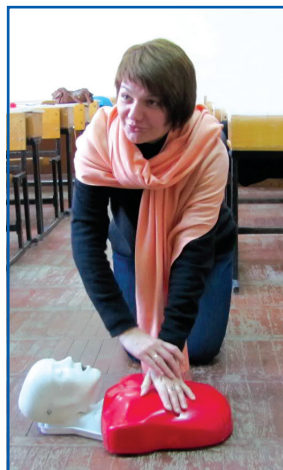
їх додання або навіть уникнення... Арт-обстріл скептичності групи магістрантів тривав чотири пари: у хід були пущені фахові знання викладача, яскраві приклади з реального життя, відголосок небезпеки яких пролунав у наших власних спогадах: того ми не зробили, бо лінки, іншого не дотрималися, бо забули, про третє не подумали, що це небезпечно, а про четверте, п'яте і десяте взагалі не чули. Коли вже скепсису значно поменшало, у хід пішла важка зброя у вигляді методиста міських курсів навчально-методичного центру цивільного захисту та безпеки життєдіяльності Сумсь-

кої області Андрія Бови (див. фото).

Цінність отриманої інформації надвелика. Найважливіше зазначу: нас навчили, як запобігати виникненню надзвичайних ситуацій, а в разі необхідності приймати адекватні рішення та виконувати дії, спрямовані на їх ліквідацію; пояснили, як ідентифікувати потенційні небезпеки, тобто розпізнавати вид, визначати величину та ймовірність їх виявлення. Та, мабуть, найбільш важливим стало формування психологічної готовності до діяльності в умовах сучасного небезпечного середовища. Відчуття небезпеки одних робить зовсім безпомічними, розгубленими і нездатними до цілеспрямованих дій чи активного захисту, а в інших така обставина здатна викликати піднесення сил і спонукати до активної протидії. Врешті-решт, ми зрозуміли, наскільки є важливим вивчення загальних закономірностей появи та розвитку небезпек, їх властивостей, наслідків впливу на організм людини, основ захисту людини та середовища її життя тощо.

Сподіваємося, що й ти, шановний читачу, запам'ятаєш разом із нами: усюди, де є життя, є небезпека. Бережить себе!

Ольга Маркова

ГОТУЄМОСЯ ДО ЛІТА – З ЛИСТОПАДА

Одержання практичних навичок є необхідною умовою здобуття якісної освіти. Тому рішенням ректорату СумДУ було створено відділ практики та інтеграційних зв'язків із замовниками кадрів, який очолює доцент Р. А. Васькін. Тут накопичена велика інформаційна база щодо підприємств міста й області, завжди можна отримати практичну допомогу із цих питань.

Як влаштований процес практичного навчання студентів на кафедрі «Технологія машинобудування, верстати та інструменти», ми з'ясували з доцентом Б. А. Ступіним, який є керівником виробничої практики.

– Борисе Анатолійовичу, як давно займаєтесь підготовкою та проведенням виробничої практики студентів?

– З минулого навчального року. Довіряючи мені цю справу, завідувач кафедри професор В. О. Залога, напевне, керувався тим, що маю великий досвід роботи на різних промислових підприємствах – понад 20 років, з яких безпосередньо в цехах – 12. Пройшов шлях від майстра дільниці до начальника цеху, займав інші керівні посади на підприємствах, понад на 10 років працював нача-

льником управління в облдержадміністрації.

– Що можете сказати про організацію та проведення виробничої практики?

– Узагалі процес це досить складний. Його можна поділити на дві частини: підготовка, на яку зазвичай звертається недостатньо уваги, і сама практика. А ще можна порівняти з айсбергом, у якого лише третина над водою. Підготовка займає левину частку всього процесу, а решта – безпосередньо практика.

Незважаючи на те, що вона проходить у червні-липні, готуватися до неї необхідно вже з листопада, тобто за півроку. Потрібно неодноразово спілкуватися з кожним студентом, звертати увагу на його можливості та побажання, з'ясувати, чи зможе він сам знайти місце практики, чи йому повинна допомогти кафедра.

Одночасно проводиться робота з підприємствами – вирішуються питання про можливість, умови проходження практики, кількість практикантів, призначення керівників тощо. Потім результати переговорів треба зафіксувати офіційно – підписати договір.

– Будь-яка справа не обходиться без труднощів. Які проблеми виникають під час проходження практики?

Підприємства не завжди з радістю приймають практикантів, потім інколи критикують (як правило, необгрунто-

но) їхню роботу, мовляв, недостатня підготовка спеціалістів. Доводилося вирішувати питання й зі студентами, які уклали цільові договори. Адже згідно з існуючими правилами потрібно проходити практику саме на тому підприємстві, з яким є договір. Проте інколи виявляється, що підприємство, яке замовило спеціаліста нашого профілю, не має відповідної бази для набуття студентами необхідних практичних навичок. Доводиться вирішувати й такі проблеми.

– Скільки студентів у минулому навчальному році проходили практику і на яких підприємствах?

– Сорок студентів нашої кафедри. Основними сумськими підприємствами, на яких традиційно вони проходять практику, є ПАТ «Сумське НВО ім. Фрунзе» та ПАТ «Сумський завод «Насосенергомаш». Крім того, проходили практику й на інших підприємствах, які мають виробничу базу, – ТОВ «Сумський машинобудівний завод», АТ Сумський завод «Енергомаш», ПАТ «НВАТ ВВДІ-компресормаш», АТ «Арма-Т». До речі, варто особливо виділити «Насосенергомаш», де студенти працювали в цехах і разом із технологами брали участь у розв'язанні практичних завдань на виробничих дільницях цехів.

А в області це – ТОВ НВО «Червоний металіст» м. Конотопа, ВАТ «Тростянецький машинобудівний завод», ВАТ «Білопільський машинобудівний завод» та ЦТТ ПАТ «Укрнафта» управління «Охтирканафтогаз».

Удалося поновити зв'язки з таким великим сумським підприємством, як ПАТ «Сумхімпром», що дуже добре, оскільки там існує великий ремонтно-механічний цех, який для студентів є цікавим об'єктом спостереження та навчання. Під час моєї зустрічі з директором по роботі з персоналом і соціальних питань О. В. Тетеріним була досягнута домовленість про щорічне проходження в цьому РМЦ виробничої практики дво-

ма-чотирма студентами. Успіхом увінчалися переговори з ним і щодо працевлаштування на це підприємство двох випускників нашої кафедри, які не мають цільових договорів.

– Ви згадували про звіт. Як для студента закінчується практика, обговорюються результати?

Кожен студент готує звіт про зроблену роботу. На нашій кафедрі розроблені методички, яким звіт має відповідати за формою та розділами. Потім студент подає його на розгляд, згодом захищає. У разі, якщо є значні зауваження, студент повинен їх усунути й подати повторно. На основі прийнятого звіту й виставляється оцінка за проходження виробничої практики.

Значення проходження практики важко переоцінити. Адже для того, щоб студент став гарним спеціалістом, необхідно обов'язково поєднувати теорію з практикою. Оскільки випускники наших спеціальностей зорієнтовані на працевлаштування в промислових підприємствах, то саме там і необхідно набувати досвіду та формувати уявлення про майбутню роботу.

– Підбиваючи підсумки, поділіться своїми думками стосовно того, яким має бути успішне навчання?

– Мені подобається теорія Лоуренса Стаута, професора Стокгольмської школи економіки, яка говорить, що існує сім основних концепцій навчання. Останній із семи принципів і, на його думку, найголовніший: «Навчання має бути практичним». Звісно, теорія важлива, але вона потребує практичного застосування, оскільки ми не запам'ятовуємо інформацію, яка не має для нас практичної цінності. Значення такої думки щодо навчання має бути очевидним. Чим більше теоретичний матеріал пов'язаний із практикою, тим імовірніше, що людина його засвоїть.

Альона Дмитренко, ЖТ-11

ФОТО З КОМЕНТАРЕМ

Юля Платонова – творча особистість, з дитинства захоплювалася малюванням, літературною творчістю, музикою (співала в шкільному та церковному хорах), танцями (в Сумській театр-студії східного танцю «Балкіс»), брала участь у різних постановках (не дивно, адже її батьки пра-

МРІЇ НАВЧАЮТЬ

цюють у трупі театру ім. Щепкіна). А найвдаліше розвивалася її модельна кар'єра. Ще в 10 років знялася в кількох рекламних роликах, з 15 – співпрацювала з Сумським модельним агентством «Model Line», а потім на контрактній основі з такими агентствами, як «Fashion Park», «Line 12» та «Julia's World Models». Знімалася для журналів «Изящное рукоделие», «Юная леди», інших.

«Як не дивно, – говорить вона, – але більшість манекенниць не вирізняється завидними зовнішніми даними. Важливо бути худорлявою та високою. Обличчя також особливого значення не має, бо є своєрідним полотном, на якому художники й візажисти можуть «намалювати» що завгодно. Є попит на моделі-андроїни, які однаково успішно приміряють на собі як жіночий, так і чоловічий образ. Відомі супермоделі Клаудія Шиффер і Сінді Кроуфорд, які можуть похвалитися гарними фігурами, зіштовхнулися із безліччю відмов, перш ніж отримати свою першу

роботу. Існує міф про казкове, повне слави й захоплення життя моделей, а насправді за глянцевою обкладинкою модної індустрії чимало самопожертвувань, страждань, боротьби за виживання. Професія моделі є дуже яскравою, але швидкоплинною...»

Тож Юля свідомо обрала професію журналіста, навчається вже на четвертому курсі, чимало часу та зусиль приділяє навчанню й зовсім (принаймні поки що) не шкодує, що віддала перевагу вивченню секретів не подіуму, а медійної сфери. Переконана, що дитячі та юнацькі мрії й пошуки потрібні, щоб, використавши набутий досвід, врешті-решт віднайти свою дорогу в житті, зустрітися з тією справою, яка припаде до душі.

■ КРАЩІ З КРАЩИХ

ПЕРЕМОГА, ПОМНОЖЕНА НА ТРИ!

Щороку альма-матер традиційно проводить конкурс «Кращий студент СумДУ», що виявляє найрозумніших, найталановитіших, найактивніших, які потім беруть участь в обласному конкурсі «Кращий студент Сумщини». Цьогоріч у його фінальному, в якому взяли участь представники всіх вищів регіону, наші студенти стали беззаперечними тріумфаторами у трьох номінаціях

Найкращим студентом-медійником Сумщин визнано четвертокурсника спеціальності «Журналістика» **Дмитра Шпірка** (ІФСК). Юнак цілком підтверджує свою перемогу успішним навчанням та плідною працею. Сьогодні він є спортивним кореспондентом, ведучим спортивних новин на каналі РТС (Регіональне телебачення Сумщини). Самотужки щодня готує випуски – сам збирає інформацію, знімає, пише, начитує новини в студії. Щотижня підбиває спортивні підсумки семи останніх днів у передачі «Спорт-тайм». Йому вдається поєднувати пари та роботу: лекції з прямими ефірами, практичні заняття з важливими зустрічами. «Тим, що вдається поєднувати роботу й навчання, найбільшою мірою завдячую моїм викладачам. Низький їм уклін за знання та розуміння ситуації. Вони – найкращі!» – щиро зауважує студент.

Дмитро намагається правильно розподіляти час. «Робота змінила моє життя, перевернула його на сто вісімдесят градусів. На жаль, встигаю далеко не все. Довелося майже повністю відмовитися від відпочинку...» Що ж, такий тепер час, потребує максимального ущільнення. Робота на ТБ не є для юнака дебютом. Він співавтор телепередачі «Проти течії», яку Національний олімпійський комітет України визнав найкращою на X Всеукраїнському конкурсі-фестивалі телевізійних спортивних програм «Світ спорту», що проходив у Луганську.

Крім оволодіння фундаментальними дисциплінами, переконаний Дмитро, успіх будь-якої людини, особливо журналіста, перебуває у прямій залежності від самоосвіти. Хочеш зрозуміти щось – працюй над цим самостійно, ніколи не задовольняйся досягнутим. Зростати професійно потрі-

бно щодня. Професія тележурналіста має чимало секретів, які навіть за багато років не завжди вдається розгадати. Тож Дмитро цілком щиро вважає себе лише на початку шляху. Обласне відділення Національного олімпійського комітету номінувало його на всеукраїнський етап конкурсу «Україна олімпійська» в номінації «Дебют у спортивній журналістиці». Тож усе ще попереду!

Поповнив студентську еліту Сумщини й п'ятикурсник юридичного факультету спеціальності «Інтелектуальна власність» **Дмитро Горбатенко**, який переміг у номінації «Найкращий студент-науковець». Перші місця на Всеукраїнських олімпіадах та конференціях, участь у правових турнірах, форумах, численні наукові роботи, дослідження та виступи в різних куточках України (Донецьк, де відзначений Подякою голови Донецької ОДА), Маріуполь, Київ та ін.), за якими стоїть плідна та відповідальна праця, а головне – активна життєва позиція, допомогли магістрантові вибороти перемогу. Питання, які є сферою його наукових інтересів, най-

різноманітніші: управління фінансово-економічною безпекою та інтелектуальна власність; поглиблення взаємовідносин із ЄС (молодіжні аспек-

Дмитро Шпірко

ти) тощо. У найближчих планах – участь у міжнародному форумі інтелектуальної власності ExproPriority в Москві. За словами Дмитра, саме наполегливість, впевненість у собі допоможуть стати успішним. Ще з ди-

хлопець посів друге місце на регіональному етапі міжнародної студентської олімпіади зі спортивного програмування ACM ICPC, а ще проявив індивідуальну роботу в конкурсі «IT-Планета» з програмування на мові Java». Також брав участь у фіналі UA Web Challenge і там зайняв 2-ге місце. На відміну від решти олімпіад завдання цього чемпіонату були максимально наближені до тих, які трапляються в реальному житті програміста. А в останній день осені студенту вдалося посісти друге місце в олімпіаді з програмування NetCracker, яка проходила в СумДУ. «Головне – посидючість та аналітичний склад розуму, – зізнається Богдан. – Вони допоможуть досягти успіху в програмуванні. Бо на деяких змаганнях доводиться сидіти більше п'яти годин над вирішенням завдань». У майбутньому він хоче працювати за спеціальністю, не шкодує, що обрав таку професію.

Саме такі студенти, як наша чудова трійця, дають право з надією дивитися в майбутнє нашої держави.

Мargarita Рилова, ЖТ-02

СНІГ

Білий сніг, білий стяг над землею.
Розпускаються квіти душі.
Час змаститися срібним елеем.
Час завмерти на сонній межі.

Час завмерти, як стовп, перед Словом.
Час, щоб слухати. Знаєш – мовчи.
Час заснути під снігом, під кровом,
Щоб вслухатись у вічність навчив.

Щоб сніжинка – як камінь із неба,
Щоб загув, загримів снігопад.
І тепер тобі вибратись треба
З-під важких кам'яних барикад.

Не розтануть, і друг не врятує,
Той, що сам себе знає в біді.
А душа між камінням парує,
Уподобившись снігу й воді...

Юля Козир,
аспірант кафедри
журналістики та філології

Дмитро Горбатенко

тинства він мріяв стати юристом і активно втілює мрію в життя. Не хоче зупинятися на досягнутому: планує побачити світ, обмінятися та поділитися досвідом з колегами, глибше вивчити ринок інтелектуальної власності. Дмитро розглядає будь-які питання з інноваційної точки зору. Можливо, саме його нововведення стануть відкриттям сучасної науки.

Студент четвертого курсу факультету ЕІТ спеціальності «Інформатика» **Богдан Голишевський** за рішенням журі став переможцем у номінації «Найкращий студент-програміст». Хоча в дитинстві навіть і не думав, що складні комп'ютерні програми будуть із ним на «ти», оскільки хотів, як і більшість хлопчаків, стати космонавтом. Богдан є неодноразовим учасником олімпіад із програмування, де потрібно для кожної задачі розробити програму, яка розв'язуватиме її за найкоротший час і оптимальну витрату пам'яті. У складі команди

■ СПОРТМАЙДАНЧИК

НА ПЬЕДЕСТАЛЕ СТОЯЩИЕ

Как создается имя спортсмена? Напряженным трудом. Тут ничто и никто не поможет тебе стать первым. Помогает только работа – ежедневная борьба с собой, шлифовка своего мастерства. Допустим, всякими правдами и неправдами добился человек желаемого: помогил, в команду продвинули. Только на соревнованиях все становится на свое место: победил потому, что оказался сильнее других и телом, и духом. Вот за это и любят люди спорт: имя победителя получают в тяжелом, но честном бою.

Настоящий победитель – звание, стоящее огромных усилий. Смотрю в толковом словаре Ожегова значение слова «настоящий»: подлинный, действительный, неподдельный; действительно такой, какой должен быть; представляющий собой лучший образец, идеал чего-нибудь. И если сравнить прилагательное «настоящий» с сосудом, ждущим наполнения, то на ум приходят имена тех, кто достоин заполнить его своим содержанием, а именно: спортсменки-биатлонистки Виктория и Валентина Семеренко.

Хватает у девчонок сил на каждодневную тренировку, на борьбу с усталостью, нервами, напряжением. Помогает им в такой борьбе любовь к биатлону. Иногда, признаются сестры, когда что-то не получается, то начинают посещать мысли о том, что надоело все, да и тяжело. «Но когда стоишь на пьедестале, то пони-

маешь, что работа не прошла зря! И еще очень важно любить свое дело, иначе ничего не получится», – уверенно заявляет Вита. Сестры в спорте не первый год, поэтому, говорят, «...привыкли к такому режиму жизни. На сборах и соревнованиях есть график: зарядка, 1-я тренировка, 2-я – вечером, а когда старты, то практически все так же, только в день старта нет тренировок».

В биатлоне есть командное соревнование – эстафета. Вот уж где не спрячешься за чьей-то спиной, не отсидишься в удобном месте. Если ты не настоящий боец, а слабое звено, то абсолютно напрасными окажутся даже самые титанические усилия остальных трех членов команды. И победный «золотой» результат эстафеты женской сборной в Хохфильцене (второй этап Кубка мира) сестры считают вполне закономерным: «Это была шикарная гонка. Все сработало очень хорошо, стопроцентно это был

наш день. У нас очень сильный командный дух, мы верили в победу, боевой настрой был у всех!»

Фотографии, на которых бодрые или усталые, веселые или сосредоточенные, но такие родные сестры, знает весь мир. Какое же это, наверное, счастье, когда рядом не просто друг, а родной человек, еще и лицом такой же! Спрашиваю у Виты, насколько легче, что в команде вместе с сестрой? Ведь в детстве, наверное, ссорились? «После болезни я понимала, что мне будет нелегко провести гонку на уровне с лидерами. Хорошо что есть сестра, есть поддержка. А вот на трассе мы соперники! В детстве действительно ссорились, друг другу уступать не хотели, ведь мы, козероги, упертые». С Витой согласился бы Плутарх, который считал, что кони, запряженные в колесницу парой, бегут быстрее, нежели поодиночке, но не потому, что общими усилиями они легче рассекают воздух, а потому, что придает сил соперничество друг с другом.

Несутся, как наши знаменитые спортсменки во время гонки с преследованием, декабрьские дни, приближая Новый год. Такое любимое всеми время, полное желаний и надежд, поэтому я думаю, что и вы, дорогие читатели, предугадаете мнение Вали и Виты: «Праздники – это хорошо, мы любим отдыхать! Хотя все новогодние праздники пройдут вне дома. Мы с командой отправляемся в Италию (Антхольц-Антерсельва), там проведем подготовительный сбор. У нас свои традиции: стараемся создать домашний уют, приезжают мужья, жены спортсменов и все за праздничным столом празднуем. А потом – салюты и подарки друг другу! Нашим дорогим сумчанам, а студентам СумДУ особенно хотим каждому пожелать удачи и капельку везения! И большое спасибо за вашу поддержку. Мы ее вправду ощущаем!»

И вас, девчонки, с Новым годом, с новым, НА ПЬЕДЕСТАЛЕ СТОЯЩИМ счастьем!

Ольга Маркова

■ ТАЛАНТ INTERNATIONAL

МІКС КУЛЬТУР ТА ОРИГІНАЛЬНИХ ІДЕЙ

Ісабель Чикоті

«Мені такі заходи подобаються – це не просто концерт, це своєрідна феєрія, я б навіть сказала, вибух творчості, мікс культур та оригінальних ідей. Тут завжди є на що подивитись», – ділиться враженнями про шоу-програму «Талант International», що днями пройшла в СумДУ, студентка факультету ІФСК Тетяна Козленко.

Ця шоу-програма вже другий рік поспіль входить до переліку найбільш очікуваних культурних заходів нашого університету. Попередником її був Фестиваль творчості іноземних студентів. У чому ж секрет успіху «Талант International» – спробуємо з'ясувати це за допомогою глядачів, організаторів і учасників заходу.

«Беру участь у шоу вже 2-й рік поспіль, – говорить репер Віталій Педенко (разом з іноземцями на концерті виступали й українці). – Насправді працювати з іноземними студентами дуже цікаво, та й не важко, навіть труднощі перекладу не заважають. Завдяки «Талант International» знайшов багато друзів, з якими й після шоу спі-

лкуюся і продовжую творчу співпрацю».

Серед закордонних представників нашого студентства є чимало не лише талановитих, а й вже добре відомих своєю творчістю особистостей: володарка титулу «Міс Африка Україна-2013» Ісабель Чикоті; відомий на всю Сумщину піаніст Діа Шамран; співак з Іраку Кассі Джасім, що пройшов кілька етапів відбору до шоу Валерія Меладзе, та багато інших. Ці (не побоююсь цього слова) знаменитості теж взяли участь у «Талант International».

«Студенти-іноземці дуже обдаровані, наше завдання – знаходити їхні таланти, – зазначає організаторка шоу-про-

грами Наталія Анатоліївна Супрунова. – Звичайно, працювати зі студентами з-за кордону – справа не з легких: даються ознаки відмінності культур, біологічного годинника – репетиції завжди доводилося проводити ввечері, інакше учасників не зібрати (посміхається). Але все ж іноземці з задоволенням погоджуються брати участь у «Талант International».

Українці, що виступали у шоу-програмі, задоволені співпрацею із закордонними талантами, а чи задоволені самі таланти? Беззаперечно так, запевняє нас учасник Діа Шамран: «Я мав можливість виступати як із українцями, так і з представниками інших країн, і від усіх цих творчих процесів отримував лише задоволення, адже моє покликання – музика, а вона не знає кордонів».

Враження від шоу учасників, організаторів та й українських глядачів уже почули, якою ж є думка іноземців про «Талант International»? Однозначно позитивна – про це говорив зал, заповнений закордонними студентами (деяким не вистачило місць і вони дивилися стоячи – настільки гаряче підтримували своїх співвітчизників).

«Мені дуже сподобались і концерт, особливо народні виступи – танці, пісні – і дегустація (учасники продемонстрували не лише сценічні, а й кулінарні таланти), – зазначає курд, майбутній лікар Агіт Аслан. – Щоправда, шкода, що серед людей, які виступали, не було представників моєї батьківщини – Туреччини. Сподіваюся, наступного року побачу на сцені курдів чи турків».

Усе хороше колись добігає кінця, так і цього річного шоу «Талант International» закінчилося. Нам залишається лише ділитись

Діа Шамран

яскравими враженнями і чекати продовження подібної феєрії наступного року, в якій турки, курди і багато ще представників інших країн поповнюватимуть скарбницю талантів СумДУ.

Алла Треус, ЖТ-02

УВАГА! Електронний варіант цього номера газети «Резонанс», а також архівні номери за попередні роки можна прочитати за адресою:

sumdu.edu.ua/ukr/rezonans/html,

а надіслати відгук, пропозицію або запропонувати матеріал для друку можна на поштову адресу

info@rezonans.sumdu.edu.ua

«РЕЗОНАНС»
газета Сумського державного університету
«REZONANCE»
Sumy State University Press

Реєстраційне свідоцтво СМ №020
Перший номер газети вийшов у світ 29.10.1991.

Обсяг – 2 друковані аркуші,
приведені до 8 полос формату А-3.
Віддруковано: ПБКФ «МакДен»,
м. Суми, вул. Тополянська, 16.
Адреса редакції:
м. Суми, вул. Римського-Корсакова, 2,
корпус «Г», кімнати: 1107, 1110.
Телефони: 687 850; 33-02-25.

Шеф-редактор
Олена Ткаченко
Редактор
Василь Чубур
Коректор
Ніна Гавриленко
Відділ інформаційно-редакційної діяльності

Автори фото:
Микола Баштовий,
Олексій Биков